

nīstab, kūl mitukorda piibliraamatut läbi uurinud olewad, seda aga sāält mitte leidnud. Prousi hārra lubab t'ale aega homikuni járele mōtelda ja áhwatdab ametist lahti laška, kui ta selle üle mitte ðiget waštust ei tea anda. Murega lõpetab koolmeister oma tunnid, käib tuas edasi ja tagasi, aeab kord nina püsti ja laseb jálle norgu, ning sūgab körwatagust. Tema teine pool (naesterahwas) kes lõunat laua páále kandis ja seda mārkis, kūsib, mis t'al wiga peaks olema, et nii murelikus mōttes seisab; ta ráágib seda suurt ðonnetust, mis teda waewab. — „Kanade páralt!” útleb naene ja kūsib noerdes: „Mis on siis sinu poea isa nimi?” Mees wastab: „Tirts!” — Nüünd teeb naene temale selgeks, et ta siis ka seda táåda wöida, mis Abraam'i poea isa nimi olla. Mees römuš, úht targade nurgatiwi, see on: seesugust teistpoolt leidnud olewat, lõpetab tånu ja suure kisaga oma lõunat. Teisel pááwal tuleb prause hārra jálle ja nōuab selle tuttarva kūsimise üle waštust. Naerulise nåu ja suure julgusega wastab tema: „Tirts, auus

prause hārra!” Mis waštust t'ale sellepåále anti, on meil táådmata.

J. Tr.

Rättemäksmine.

Holland'imaal Antwerpen'i linnas, pidas üks proua omale úht suurt kassī, keda üks ametnik kadeduse párast áratapnud oli. Proua, kes ametnikule seda kättetasumata ei tahtnud jätta, mōtles ühe kena túki wålja. Tema muretses enesele hulga hiirelökusi ja püüdis nendega ligi 50 joosikuid elawalt linni, pani ühe kasti sisse ja saatis siis ametniku kätte, kes uušahnslikult ruttu kaant lahtitegema töötas. Korraga kargasid piitəsabab kastist wålja ja jooksid maeasse laiali. Kasti pöhjast leidis ta ühe sedeli nende sónadega: „Et Teie minu kassī olete áratapnud, teen ma Teile seda auu, saadan omad hiired selle eest waewapalgaaks!” — Håå waewapalk ametnikule kúll?

Üks mōisnik sai kord ðpetaja juure pruufostile palutud. Kui mōlemad sõðnud olivad,